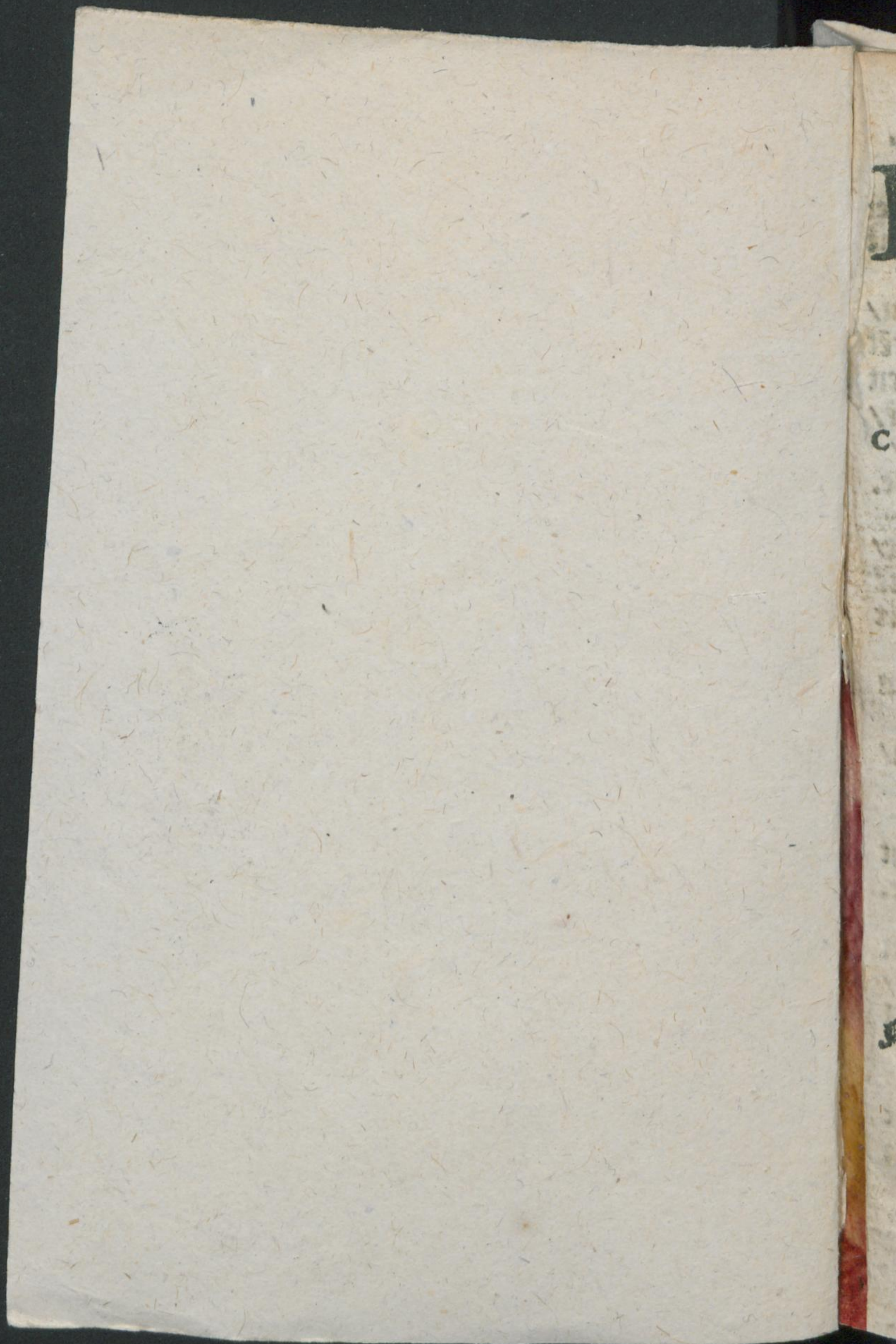


BALADE
OP DE BELEGERINGHE
Ende verlossinghe vande Stadt van t'sHertogen-bossche.

CARMINA DVO CHRONOGRAPHICA.

fVgIVnt rebeLLes bataVI.
tenebrIſqVe CæCIs abdItI,
obſeſſa LInqVVnt MœnIa
bVsCodVCensIs oppIdI.





IterVM sVperbos bataVos
fregIstIs, o fortes VIrI,
bVſCodVCenſes, nobILIs
InVICta CLaVstra beLgII.

Naer die Coppe ghedruckt t'sHertogenbossche/ by Jan Scheffer/ Anno: 1601.

Met consent.

THs Fama laet v trompetten nu clincken/
Maeckt alle landen ende steden bekent/
Hoe dat Mauritius t'sweirdt metten moet laet
Want hem Fortuna den rugge hier went (zinkē
My latende Spina macht ende ongheschent/
Wyens eer met geweit hy meynden te croocken/
Een snelle blyschap(o Fama)soo brengt hē ontrēt
Want der vyanden macht door my is ghebroken
Bootschapt de gene die in droefheyt zyn gedokē/
Dat zy Godt toeschryuen d'eer/prys ende glorie/
Want in zyn hant staet beyde stryd en victorie.

T'Eest v nu indachtich Maurits/oft zydis ōbroet/
Oft heeft v eē weynich voorspoet dit doē vergetē
Hoe den iagher Hollack met grooten hoochmoet
In dese myn warande hem heeft ghequeten/
Hoe hem den rugghe met spiessen wert gemeten
Colonellen/Capiteynen hier bleuen int velt.
Hoe zyn Crychschepr wert ter neder ghesmeten/
Syn Ruyters en peerden ter eerden gheuelt/
Meynde ghy beter te varen/o Jonger helt/
Neē/neē/dus spigelt v aen hē/eer ghyt beclaecht
Die hē aē een ander spigelt/die spigelt hē saecht.

Niet nae d'auw gebruyck oft crychs manieren
Hebdy my opgeheyscht met ridderlyck bescheet/
Maer v Herautren waren/nopt vremder bestirē
Slangen/Cortouwen/oft Canonnen wreet/
V posten waren Cogels ende Vierballen heet/
Dit waren die boden aen my ghesonden/ (breet
Salmen soo een Macecht op eyschen die wyt en

Als een peirle vermaert is / hoort myn vermõdẽ
Neen dit en is den wech niet tot geender stõden/
Met soetichept salmen de Maeghdekẽs aengaẽ
Die als vrient niet en clopt/hem en wort niet opẽ
(gedaen.

Als eenen roock zijdy opgeclommen/
Ende als eenen roock weer verdwenen siet/
Maer beter waerdy voor my noeyt ghecommen.
Soo waerdy gebleuen hoort myn bediet/
In v respect en eere/want min dan niet
Worden v voorgaende tropheen nv geacht/
Te seer staedy op Fortuna/ swack als een riet
Niet denckende / die sy heden toelacht/
Sy morghen verneert / en den rugh biet onsacht
Soo blyckt aen v wtvlucht / wt onse waranden
Toch tis beter gevlucht/dã gebleuẽ mz schãden.

Op hope van tweedracht onder myn Borgerye
Om dat wy hier waren sonder Garnisoen /
Waerdy hier ghecomen/ende dat buyten tije
Jae in des wreeden winters saysoen /
Neen/neen/o Mauris/wilt dit wel bevroen
In tyden van noot soeck ick assistentie/
Hoe wel my verleent is om mijn daden coen
Dit princelyck voordeel ende preeminentie/
Mijn stadt te houden sonder vreemde defentie
Maer d'oude spreecwoort luydt/wilt hier op lets
Dẽ noot die breckt Privilegien eñ wetten. (ten

Omberoemelyck mach ick Silva nv spreecken/
Dat ick noch Maecht ben ende ongheschent/

Oock myn hooft als een peerle opsteecken
Jae bouen de alder vermaerste steden Jent/
Want waer is die machtighe Tropa excellent/
Is sy vāden Grieckē niet tot den grōt geraseert/
Waer is t'groot Cartago/die seer violent/
Van Scipio ghewonnen wert ende ouerheert?
Wert Saguntum niet van Hānibal gespolieert?
Fortuna verheft wel/maer slaet weer ter nere
Maer ick Silua als Maecht noch triumphere.

Een minlyck accoort heb ick sien blycken
Onder myn mede Borghers int ghemeyn/
Sdaeghs sachmense spitten / grauen en dijcken
En des nachts sachmēse waeckē groot en cleyn/
Eē wacker sorchvuldicheyt sach ick daer terteyn
Geenen arbeyt hoe groot en mocht hen verdrietē
Sy vochten voor Godt / en haere Princen reyn/
Sy en achten op sVyants donderen ofte schieten
Elck een wou des anders droefheyt genieten/
En was euen willich in allerm oft ghevecht
Daer eendracht de peerden ment/ gaet dē wagē
(recht.

Al syn myn Poorten ter neder gheslegghen
Voor tgewelt van v Canonnen swaer/
De miltheyt myns Hertochs set ick hier teghen
Die ick ghenieten sal voor oft naer/
Myn priuilegien sal hy vermeerderen claer
Om myn ghetrouwicheyt aē hem bewesen syn/
Myn particulier schaden en acht ick niet eē haer
Nv ick weer in myn oude vryheyt mach syn/
Weynich profyts hebdy ghedaen op dit termyn

Dus maeckt v vry door met al v vreemde gasten
Silua en is geen cat sõder hãtschoen aẽ te tastẽ.

Maer als ick ouerdencke hoe menigen aenstoot
Ick Silua weerstaen heb een Maeght delicaet/
Eens door Borgherlycke tweedracht seer groot
In d'Jaer van negenentseuentich dit gade slaet/
Doen d'bloet mynder Borgers liep ouer straet
Wiens doot ick beschreye sonder vermyen/
Daer naer door Synons bedroch en verraet
Doen Hollack met ghewelt my quam bestryen/
En nv de heircracht Maurici aen alle syen
Dies ick Godt louende / wel mach segghen altyt
Heer die ghy lief hebt/ghy vaderlyck castyt.

Ouer de negen oft thien duysent scheuten wreet
Meeste van Canonnen ofte Cortouwen groot/
Met groote menichte van Vierballen heet
Heb ic vromelyc weerstaẽ/noyt wreeder exploot
V trencheen zeer diep end' v grachten bloot
Met v hooghe bolwercken breet ende wyt/
V daeghelycxsche allarmen ende harden aẽstoot/
Het vullen oock van myne grachten subijt
Jae al v crijchspractycken ende orlochs gecryt/
V donderen eñ schieten/en dedẽ my noyt flouwẽ
Want seer vast hy bout die op Godt stelt syn be=
(trouwen.

Soo d'oudẽ Griecken niet om vereelen
Den dach celebreerden seer menich fout/
Doen Hercules instelde d'olimpische spelen
Op den berch Olimpo als een cãpioẽ seer stout

Hoo alderheyligẽ dach daer ghy niet af en hont
Int Jaer sestienhondert ende een ghetelt/
Den eersten dach Nouembris onderstout
Doen ghy my omrengde met al v ghewelt
Den seuenentwintichstẽ der seluer maẽt gemelt
Dach mynder verlossinge door de hãt des Heerẽ
Dese twee daghen sal ick altijt houden in eeren
(touschryuen

Naest Godt moet ick d'eer mynder bescherming
Dẽ Heer vã Grobbẽdoncq als een ridder valliãt
Door wiens cloeckheyt ende oorloghs bedryuen
Ick verlost ben wt der vyanden hant/
Dies hy verdient heeft als een helt triumphant
Een onsterffelycke eere tot allen tyen/
De sorge oock myns Bisschops eñ Herders cõstãt
Moet ick louen en dancken met de clergye/
Die met bidden en waecken soo ick belije
Hem loflijc gequetẽ heeft als eẽ Herder gepresẽ
Want inden noot wil Godt aengebeden wesen.

De mannelycke cloeckheyt ende neerstichede
Van Jonckheer Philips vã Brecht seer plaisant/
Hoochschouteth van myn Princelycke stede/
Met de vaderlycke sorghe abondant
Van mynen loffweerdigen Magistraet vigilãt/
Door wiens wijsen ende voorsienighen Raet/
Myn Borgherije vertroost is aen elcken cant
En den ermen ghespijst vroech ende laet
Dẽ Sergiãt Majors cloeckheyt met wil eñ daet
Ick loue ende prijse/ dies seg ick als de vrye
D'welvaren van een stadt is goede policije.

Hoe ſal ick volprysen d' Heroicque couragie
Van Graef Adolph/ die weirdich is vereert
Metten Laurieren crans/ wāt met manlicke rage
Hy lyf ende leuen voor my heeft gheauentureert/
Jae als eē leeuw hem voor den vyāt gepresenteert
Op myn wallen en trencheen certeyn/ (meert/
Des Stadthouders lof dient verheuē end'ooc ver
Capiteynen/ Lieutenāten/ eñ Vaendragers reyn
Der Sergianten cloecheyt prys ick int gemeyn/
Metter Schutteryen vromichz trou vā maniren
Ook bedāck ick die vrome en cloecke musquetirē.

T'ſecours der ſtadt Graef moet ick bedākē claer
Die om myn eere wonder hebben bedreuen/
Alle vrome ende cloecke Soldaten voorwaer/
Insgelycx den Lieutenant Colonnel Elpleuen/
Wyens compſt den vyāt dede ſchudden en beuen
Maer ghy al myn vrinden die daer zyt verblyt
In dese myn verloſsinge verheuen/
Spiegelt v aen my/ al biedt v den vyant ſtrydt/
Wilt daerō nz ſtouwē/ maer cloec en neirſtich zyt
Den vyāt te wederſtaen/ nemende Godt te baten
Die den Heer betrout/ en ſal hy niet verlaten.

Noch int beſonder moet werden gecelebreert
Den lof ALBERTI myns Hertochs zeer zoet/
Want niet tegenſtaende hy was gheoccupeert
In Vlaenderen voor de ſtadt vā Oiſteñ onvroet/
Nochtans heeft hy wt een vaderlyck ghemoet
Afgeveirdicht ondert ghebiet oft commādement
Van Graef Frederick vanden Berghe goet/
Ende Comte Jan Jacomo diligent/

Een Princelyck ontset/dies ick Sylua jent
Haeck en verlang nae myns Hertochs cõste net/
Wãt de herders ooge maeckt de schaepkens vet.

Aldie voor my haer bloet hebben ghestort/
En haer leuen gewaecht als crychsliden idoon/
Synde met tsweirt des gerechticheyts omgort/
En vromelick gestredẽ voor ſtãts weluaert schoõ
Wensche ick Sylua voor recompense en loon
De volmaeckte vreucht der Hemelen zoet/
Daer alle haer traenen voor des Lãmekens troõ
Afgewaecht zullen worden als Martelaren goet
Maer bouen al o myn Godt ende Heere vroet/
Die my bescherint eñ verloſt hebt telcken keere
V gheef ick danck/loff/prys ende eere.

Tam Ducis obseſſæ ſeruauit mœnia Syluæ
Alberti gladius, frigida quàm glacies.

Poſt nubila Phœbus.





